

Εδώ και 3.000 (μη πω και 4.000) χρόνια, οι Έλληνες λέμε ακριβώς τις ίδιες ατάκες!

Μιλάμε την ίδια ακριβώς γλώσσα. Σε κανένα άλλο λαό δεν γίνεται αυτό.

Παραδείγματα:

1. Ένα χελιδόνι (ή ένας κούκος) δεν φέρνει την άνοιξη.

Μία χελιδών ξαρ οὐ ποιεῖ - Ειπώθηκε από τον Αίσωπο και έμεινε ως παροιμία που χρησιμοποιούσαν συχνά ο Αριστοτέλης, ο Στοβαίος και ο Αριστοφάνης. Επικράτησε η εκδοχή με τον κούκο.

2. Το ένα χέρι, νίβει το άλλο.

ἃ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει - Στίχος του Πυθαγόρειου φιλόσοφου

και ποιητή, Επίχαρμου.

3. Ό,τι σπείρεις θα θερίσεις.

Εἰ κακά τις σπείραι, κακά κέρδια αμήσειν - Ησίοδος.

4. Κάλλιο να σε ζηλεύουνε, παρά να σε λυπούνται.

Κρέσσον γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος- Πίνδαρος.

5. Η γλώσσα κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει.

Ἡ γλῶττα ἀνόστεος μὲν, ὅστέα θραύει- Σόλων.

6. Ἐπαθε και έμαθε.

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῶσαντα, **τὸν πάθει μάθος** θέντα κυρίως ἔχειν. στάζει δ' ἄνθ' ὕπνου πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος·... - Αἰσχύλος, Αἰγαμέμνων.

7. Σηκώθηκαν οι τρίχες μου.

Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσταται - Αἰσχύλος, Επτά επί Θήβας.

8. Ο άνδρας είναι η κολώνα του σπιτιού.

Ανὴρ, στέγης στῦλον - Αἰσχύλος, Αἰγαμέμνων.

9. Χτύπα ξύλο.

Ἄπτεσθαι ξύλου - Αριστοφάνης.

10. Ἐπεσαν κάτω από τα γέλια.

Ὡστε υπτίους, υπό του γέλωτος καταπεσεῖν - Αθήναιος.

11. Ἐγιναν θέατρο.

Εαυτοὺς εξεθεατρίουν - Πολύβιος.

12. Μη με συγχίζεις.

Μή μοι σύγχει - Όμηρος.

13. Την βάψαμε (τη βάρκα).

Η ναῦς ἔβαψεν - Ευριπίδης, Ορέστης στ. 705-707.

βάπτω=βυθίζω στο νερό. Όταν λέγαμε: ναῦς ἔβαψεν=το πλοίο βυθίστηκε.

14. Μη με σκοτίζεις.

Αποσκοτίσον με - εἶπε ο Διογένης στον Μ.Αλέξανδρο.

15. Έγινε ο βίος αβίωτος.

Άβιωτον ζῶμεν βίον - Φιλήμων, 4ος αι. π.Χ.

16. Του πουλιού το γάλα.

ὀρνίθων γάλα - Πλούταρχος.

17. Λες τρίχες!

Τριχολογείν και τρίχας αναλέγεσθαι - Σουΐδας.

18. Άει στον κόρακα (την ακούς πολύ στη Θεσσαλία).

Πέμπειν εἰς κόρακας.

19. Δεν με μέλει.

οὐδέν μοι μέλει.

20. Πολλά λες.

Πολλά λαλεῖς (Στην Κύπρο θα το ακούς συνεχώς)

21. Να σκάσεις.

Διαρραγείης - Αριστοφάνης.

22. Κάθε αρχή και δύσκολη.

Αρχή δήπου παντός έργου χαλεπωτέρα.

23. Η αλήθεια είναι πικρή.

Έχει τι πικρόν, ὁ τῆς ἀληθείας λόγος - Δίων.

24. Η αλήθεια δεν κρύβεται.

Ἀδύνατον τ' ἀληθές λαθεῖν - Μένανδρος.

25. Φοβάται και την σκιά του.

τὴν αὐτοῦ σκιάν δέδοικεν - Ἀριστοφ. Ἀποσπ. 62.

26. Τον αράπη κι αν τον πλένεις.

Αἰθίοπα σμήχεις - Πλούταρχος (στην ουσία σημαίνει, τον Αιθίοπα

(όσο κι) αν λευκαίνεις.

27. Καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή (η αεργία είναι ντροπή)

Έργον δ' ουδέν όνειδος, (αεργίη δε τ' όνειδος) - Ησίοδος.

28. Χτίζεις στην άμμο.

Εἰς ψάμμον οἰκοδομεῖς - Πλούταρχος.

29. Παρ' το αυγό και κούρευτο.

Ων τίλλεις - Πλούταρχος.

30. Όπως σε βλέπω και με βλέπεις.

Όσπερ εισοράς εμέ - Σοφοκλής.

31. Μου λύθηκαν τα γόνατα.

Λύεται γούνατα - Όμηρος.

32. Θα σου δείξω εγώ, ποιος είμαι (απειλή).

Εγώ αυτώ δείξω, τις ειμί - Επίκτητος 3,2,10.

33. Δεν πας να κρεμαστείς;

Ούκ απάγξη; - Επίκτητος 3,1,32.

34. Κάνει σαν να του σκότωσε τον πατέρα (σα να του σκότωσε

τη μάνα, λέμε σήμερα εμείς)

Αν ούν εν τούτοις πλανηθώ, μη τι τον πατέρα απέκτεινα - Επίκτητος 1,7,31.

35. Βάζω το χέρι στην φωτιά.

Χείρα τ' εν ηγάνω βαλείν (ηγάνω=στο τηγάνι) - Ανακρέων Fragmenta Fr.91.

36. Μπλέξαμε τα μπούτια μας.

Πλέξαντες μηροῖσι πέρι μηρούς - Ανακρέων.

Οι άνθρωποι αλλάζουν, η γλώσσα όμως θυμάται και η μνήμη ρέει στο αίμα μας.